

HAUR ETA GAZTETXOEN LITERATUR LEHIAKETAK 1996 PRIVATE

Urtero bezala, 1996an Lezoko Udal Liburutegiak haur eta gaztetxoentzat literatur lehiaketak antolatu zituen, herriko ikastetxeen lankidetzarekin. Oro har 188 lan aurkeztu ziren: 157 ipuin eta 31 olerki. Dena dela, gauza bat azpimarratu behar da: alegia, berriro ere partaidetzak gora egin zuen arren bi sari eman gabe geratu ziren, horietara inor aurkeztu ez zelako. Hala, 6-8 urteko haurren mailan 82 ipuin eta 19 olerki aurkeztu ziren, 9-11 urteko gaztetxoeren mailan 75 ipuin eta olerki bakar bat ere ez, eta 12-14 urtekoen mailan ipuin bakar bat ere ez eta 12 olerki.

Jarraian, irabazleen zerrenda eta saritutako lanak argitaratu ditugu.

“III. LOPE ISASTIKOA IPUIN SARIAK” (1996)

- (6-8 urte) **Unai Tolosa Pontesta**: “Martetap triste dago”.
- (9-11 urte) **Lorena Vargas Estevez**: “Benito arkatza”.
- (12-14 urte) EZ ZEN LANIK AURKEZTU.

“III. JON GARBIZU OLERKI SARIAK” (1996)

- (6-8 urte) **Ainhoa Cervera Uranga eta Xabier Viaña Gonzalez**: “Do, re, mi”.
- (9-11 urte) EZ ZEN LANIK AURKEZTU.
- (12-14 urte) **Xabier Dorronsoro Amiano**: “Lagun galdu bati”.

MARTETAP TRISTE DAGO

Bazen behin batean Martetap izeneko martetarra. Marten asperturik zegoen. Egun batean ihes egitea erabaki zuen. Hurrengo goizean bere aitaren espaziuntzia hartu eta esan zuen:

- Lurrera noa!.

Asko ibili eta ibili ondoren Lurrera iritxi zen. Han denak berarekin bildurtu ziren. Etxe batean mutiko bat ikusi zuen. Berarengana joan zen eta galdetu zion:

- Nola duzu izena?

- Ni Iñaki naiz -erantzun zuen mutikoak.

Eta esan zion:

- Iñaki etorri nahi al duzu Martera?

- Bai noski! -Eta hilabete bat pasa zuen martetarrekin.

Martetapek oso ondo pasa zuen Iñakiri planeta erakusten.

UNAI TOLOSA PONTESTA

7 urte

BENITO ARKATZA

Bazen behin herrixka bat, bakarrik zeukan denda bat baina bertan denetik zegoen. Herrixkak Arkizu izena zuen eta 20 etxe zeuzkan. Ortzadar mendiaren magalean zegoen, eta Jon izeneko ikasle bat bizi zen.

Egun batean Jon joan zen dendara eta galdetu zion ea arkatzik bazegoen. Iñaki konkordunak esan zion bat bakarrik geratzen zitzaiola, baina kolorerik gabe zegoen eguzkiak eman ziolako. Mutilak pena zeukan, baina Iñakik esan zion azkena izateagatik erdi-prezioan uzten ziola.

Hurrengo egunean, joan zen eskolara eta arkatza atera zuenean denak farrez hasi ziren. Benito arkatzak lagundu zion, eta a ze sorpresa...!

Inoiz baino hobeto idazten zuen. Denbora asko igaro baino lehen bera zen onena idazten. Arratsalde hortan, euria ari zuen, eta motxila oso ondo itxi gabe zeukanez arkatza putzuzulo batera erori zitzaion, eta Jon ez zen konturatu, eta Benito arkatza negarrez hasi zen. Poeta zahar bat hortik pasa zen, hartu zuen, eta etxean tximiniaren ondoan utzi zuen lehortzen.

Beti Benito arkatzarekin idazten zuen, baina gero eta gehiago ari zen gastatzen. Egun batean behatzekin ere eutsi ezin zuenez pena handiz bota zuen tximiniara. Baina lehena-go idatzi zuen honako olerki polit hau:

*“Pena eman dit zu joan zarelako,
bainan itxoin pixka bat hor, zeruan,
laister joango naizelako.”*

LORENA VARGAS ESTEVEZ
11 urte

DO, RE, MI

Do, re, mi,
Antton motots haundi.

Mi, re, do,
irakurtzen dago.

Do, re, mi,
soinu polit hori.

Mi, re, do,
pianoa jotzen nago.

AINHOA CERVERA URANGA eta XABIER VIAÑA GONZALEZ
7 urte

LAGUN GALDU BATI

Hitaz oroituz
begiak zaizkit malkotu.
Begiak malkotuz
errealitatetik ezin askatu.
Errealitatetik ezin askatuz
bizitakoa ezin ahaztu.
Nere buruari ibili naiz galdetuz,
nora joan haiz? zergaitik?
Hi beti gogoratuko haut
lagun jator zintzoa
betirako behar haut.

XABIER DORRONSORO AMIANO
13 urte

